

Hvem er kunsten for?

Det meste i vores samfund er opdelt i "vi og dem", i forskellige grupperinger og i forskellige kasser. Det er blevet diskuteret meget indenfor kunsten, hvordan kulturbureaukratiet begrænser udvikling ved at fastholde opdelinger i kategorier og i

genrer. Det med "vi og dem" bliver mere et politisk spørgsmål, som diskuteres ud fra kulturelle aspekter og ideer om ansvar.

Mange af os forenkler og rationaliserer tilværelsen gennem kategoriseringer og generaliseringer for at forstå os selv i forhold til hinanden, for at forstå det, der foregår. I kunsten gør vi ofte præcis det modsatte ved at vise det komplekse og irrationelle.

Nazar Akrami der er lektor i socialpsykologi ved Uppsala Universitet mener at mennesker stræber efter at tilhøre en gruppe af flere grunde, både for at opnå de fordele, der er forbundet med at tilhøre en bestemt gruppe samt en følelse af samhørighed. De fleste af os vil gerne være en del af en velfungerende gruppe. Sådan er det f.eks. indenfor sport, politik - og i kunst.

Når jeg går gennem København, ser jeg folk i alle aldre, forskellige kulturer, blandet stilarter, tykke, tynde, forskellig hudfarve, seksuelle identiteter og sprog. En masse forskellige individer, der ikke passer ind i færdige kasser. Jeg synes, at det er her vores publikum findes, både dem, som allerede kender os, og dem, som kommer til at lære kunsten at kende gennem Dansehallerne mange aktiviteter. Vi, som arbejder for at gøre det muligt at møde både kunsten og hinanden, har et stort ansvar, og vi skal tænke ud af disse kasser. Udgangspunktet skal være, at mennesker er intelligente og fuldt ud i stand til at tage ansvar for deres egen deltagelse, engagement, for deres følelser, tanker og beslutninger.

I Dansehallerne program skal man kunne møde den kunst, som bryder med det stereotype og normative udtryk, som bidrager til den øgede polarisering, vi ser i samfundet. Vi mener at interessante og relevante kunstneriske oplevelser styrker os som mennesker og får os til at opleve, reflektere, diskutere, tænke og kende sig selv endnu bedre... Kunsten bidrager til den dannelse, som giver os mennesker de nødvendige værktøjer til at kunne drage paralleller og sætte vores forskellige livssituationer og handlinger i perspektiv. Det er ikke alle, der bliver medmenneskelige af at blive dannet. Det er ikke alle, der bliver engageret i koreografisk scenekunst, men vi giver muligheden. Derudover inviterer vi til samtalefora, personlige møder og andre begivenheder, som bidrager til forskellige

møder, oplevelser og refleksioner. Det er så spændende!

Sokrates talte allerede dengang om behovet for refleksion. Han hævdede at "*Det ureflekterede liv er ikke værd at leve*". Filosofien diskuterer mening, og det samme gør kunsten. Alle har en slags filosofi, og vi er nødt til at reflektere over hinandens. Alle har en kreativ evne, de kan gøre brug af.

Jeg ser mig omkring, mens jeg går gennem København, og tænker - bare vent, I får at se!

Efva

PS Hvis du ønsker at tale mere om dette, så kom til *Meet, Eat and Talk* onsdag 5. dec. 2018 / kl. 19 på Polykrom Café på Den Frie. Det koster ingenting, og vi byder på lidt mad ...

Hver måned skriver Dansehallernes direktør og kunstneriske leder Efva Lilja et indlæg, som bringes i Dansehallernes nyhedsbrev samt på Dansehallernes hjemmeside.